

"BİLDİĞİMİZ" İDEOLOJİNİN SONU!

(...) Bunların doğruluğunu ve yanlışlığını tartışmak politikalarının Marksizm'le örtüştüğüne ikna etmeye durumundayız, çünkü iktidar gazetesinin önemli çalışması karşısında sessiz kalmak, Marksizm'in yazarlarından birisi, CTP'yi Marksist ilan ederek, yenilgisine katkı koymak anlamına gelecektir. Marksist veya Marksizm'e yakın kesimleri CTP'nin

Sayfa 2 ve 3'te

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

1 Eylül Cuma 2006, Yıl 10, Sayı:218 Fiyatı:1 YTL. (KDV dahil) İngiltere: 50 p.

**YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST
BİRLEŞİK CEPHE HÜKÜMETİ!**
**ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΝΩΜΕΝΟ
ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ!**

ANTI-EMPERYALİZM MI DEDİNİZ?!

■ ANTI-EMPERYALİST MÜCADELE CİDDİYET VE TUTARLILIK İSTER!

■ İSRAİL-LÜBNAN SAVAŞI SIRASINDA ANTI-EMPERYALİST OLDUKLARINI İDDİA EDENLERİN

KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ GENÇLİK BİRİMİ'NİN ÇAĞRISINA,

KIBRIS'TA SOSYALİST GERÇEK GAZETESİ'NİN BU SAYFALARDAN ÇAĞRILARINA

YAKLAŞIMLARIYLA GERÇEK YÜZLERİ BİR KEZ DAHA GÖRÜLDÜ!

■ KSP GB'NİN CİDDİ VE TUTARLI ANTI-EMPERYALİST MÜCADELE İÇİN ÖRGÜTLENME ÇAĞRISINA VE

■ KSG'NİN ÇAĞRI'SINA SESSİZ KALANLARIN ANTI-EMPERYALİST AÇIKLAMALARININ TUTARSIZLIĞI BİR KERE DAHA HALK TARAFINDAN GÖRÜLECEKTİR!

■ TUTARLI VE CİDDİ ANTI-EMPERYALİST OLABİLMEK İÇİN!

■ HAKSIZ SAVAŞLARA, HALKLARIN KIRDIRILMASINA, SÖMÜRÜLMESİNE KARŞI EMPERYALİSTLERE DUR DEMEK İÇİN!

■ KENDİ ADAMIZI EMPERYALİZMİN BİR PARÇASI OLMaktan ÇIKARMAK İÇİN!

■ ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK CEPHE'DE ÖRGÜTLENMEK GEREK!

OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL
Bu Gazete Siz Emekçilerin...

"BİLDİĞİMİZ" İDEOLOJİ

Hasan Erçakıca'nın 21 Ağustos tarihli Yenidüzen gazetesinde çıkan makalesi, bir kitap tanıtımından çok, o kitapta işlenen fikirlerin, "yeni sol" olarak tabir edilen dünya görüşünün bir propagandası ve CTP'ye uydurulması izlenimini uyandırıyor.

Erçakıca, Immanuel Wallerstein adlı düşünürün "Bildiğimiz Dünyanın Sonu" adlı kitabındaki temel fikirleri okuyucusuyla paylaşıyor ve CTP'nin izlediği yolun ne kadar da "doğru" ve de "akilane" bir yol olduğunu kanıtlamaya girişiyor.

Erçakıca'ya göre CTP sol bir partidir ve solun bağımsızlık, kalkınma, sosyal adalet gibi ortak ilkelerine sıkı sıkıya bağlıdır.

Wallerstein'in kitabını okuduktan sonra da, kafasında dolanıp duran sorulara yanıtı buluveren Erçakıca, Wallerstein'in şu temel tezlerini sahiplenmiş görünüyor;

■ Bir siyasi hareketi iktidara taşıyan şey onun taktikleri veya teorileri değil, halka aşılacağı umut ve inançtır.

■ Eski rejimin baskıları, sizin projelerinizin parlaklığı sizi iktidara götürmeye yetmez, halka eski rejimin değişip yerine yeni bir düzenin kurulacağı umudunu ve inancını aşılacak sizi iktidara götürür. (CTP de bu şekilde iktidara olabilmıştır)

■ Dünya sistemi içinde iktidara geçen her siyaset, dünya sistemine (bize göre emperyalizm) önemli ödünler vermek zorundadırlar. Lenin'in NEP dönemi buna örnektir.

■ Bir hareket iktidarda kalmak istiyorsa, temel değişiklikleri ertelemeli, onun yerine dünya sistemi içinde gelişmiş ülkeleri yakalama girişimini ikame etmelidir.

Ve Erçakıca, bu düşünceler temelinde CTP'nin bu ünlü "sol" düşünürün çizgisinde hareket ettiğini ve bunda ne kadar da doğru olduğunu kanıtlamak için kolları sıvıyor.

Erçakıca'ya göre CTP'yi iktidara getirenler, CTP'nin verdiği sözlerin derhal yerine getirilmesini bekliyor ama CTP bu sözleri tutmak için gayret sarfetse de, Kıbrıs sorunu, dünya ve TC ile ilişkiler, dünya ekonomisi ve siyasetindeki dalgalanmalar, CTP'nin yapacaklarını büyük ölçüde

etkiliyor ve bu koşullar CTP'nin yöneten parti olmasıyla belirlenmiyor.

CTP içinse tek bir çıkış yolu var; o da kitlelerin memnuniyetsizliğini yatıştırmak amacıyla da olsa eski söylemlerde ısrar etmek ve halkın sorunların gerçek boyutlarını görmesini engellemek işe yaramayacağı için, düzeni toptan değiştirmek gibi romantik ve heyecan verici söylemleri bir kenara bırakıp halkın yaşamını iyileştirecek makul ve ulaşılabilir hedeflere yönelmek!

İşte Erçakıca'nın dünya sol hareketinin önemli bir parçası olarak nitelendirdiği ve Wallerstein adlı bir tuhaf Marksist'in görüşleriyle beslemeye uğraştığı fikirleri tamı tamına bunlar!

Bunların doğruluğunu ve yanlışlığını tartışmak durumundayız, çünkü iktidar gazetesinin önemli yazarlarından birisi, CTP'yi Marksist ilan ederek, Marksist veya Marksizm'e yakın kesimleri CTP'nin politikalarının Marksizm'le örtüştüğüne ikna etmeye çalışması karşısında sessiz kalmak, Marksizm'in yenilgisine katkı koymak anlamına gelecektir.

Öncelikle Erçakıca'ya göre bağımsızlık, kalkınma ve sosyal adalet, solun ortak değerlerindenmiş.

Doğru olabilir.

Solun, iktidarın nasıl alınacağından, bu iktidarın araçlarından olan proletarya diktatörlüğü ve bunun devlet modeli olarak Sovyet Devleti gibi buraya yazmakla bitiremeyeceğimiz birçok ortak noktası daha vardır, bunlar atlanmış, normaldir!

Peki sosyal adalet, bağımsızlık ve kalkınma gibi ortak değerler, nasıl oluyor da CTP'nin de ortak değerleri olabiliyor?

CTP, bağımsızlığı değer olarak kabullenmiş bir parti olsaydı, adamızdaki tüm emperyalist üs ve askerlere karşı mücadele etmek için halkı ve işçi sınıfını seferber etmez miydi?

Ama yok, CTP, Kıbrıs sorunu denilen ve emperyalist dünya düzeninden ayrılamaz bir sorun olarak ortaya konan sorunu emperyalistlerin çıkarlarını uzlaştırmaları üzerine kurduğu stratejisi ile çözmeye çalışmakta

ısrarcı olduğu sürece, emperyalistlerin adadaki varlığının devamı için çabalamaktan öte birşey yapamayacaktır.

Solun ortak değerlerinden kalkınma ve sosyal adalet olgusu ise, CTP hükümetinin işadamlarına trilyonlara varan teşvik adlı hibeleri yapmasıyla, ülkenin fuhuş, kumarhane ve uyuşturucu cenneti yapılmasıyla, doğanın inşaat şirketleri tarafından talanıyla hiçbir alakası yoktur.

CTP'nin, ülkenin ekonomik kalkınmasına örnek olarak gösterdiği tüm veriler, burjuvazinin daha fazla kâr elde etmesi için başlatılan yeni uygulamalardan başka birşey değildir!

Burjuvazinin kâr elde etmesi de, kalkınmanın ve sosyal adaletin göstergesi olarak nitelenemez, ancak ve ancak burjuvazinin işçi sınıfı üzerinden daha fazla kâr elde etmesi olarak adlandırılabilir.

CTP'nin gerek ideolojik duruşu, gerekse icraatları, işçi sınıfının iktidar mücadelesine yaramayan, burjuvazinin iktidarını pekleştiren ve güçlendiren icraatlardır.

Bu bakımdan, sınıfların ortadan kaldırılması, bunun için de öncelikle emperyalizmin adadan atılması ve sosyalizmin inşa edilerek üretim araçları üzerindeki özel mülkiyete son verilip, üretim araçlarının tamamının işçi sınıfı ve emekçiler adına devlet mülkiyetine geçirildiği bir sisteme sahip olmak ancak ve ancak bağımsızlık, kalkınma ve sosyal adaletle örnek olarak gösterilebilir.

solun bu "ortak değerlerini" paylaştığı fikri aldatmacadan öte değildir!

Gelelim Wallerstein adlı büyük "Marksist" in tezlerine...

Wallerstein hareketi iktidara taşıyanın halka taşıdığı umutlar ve inancın olduğunu belirtiyor.

Bu durum, ancak ve ancak örgütlenmeyle, ajitasyon ve propagandayla ilgili bir durumdur!

Bunu belirleyecek olan şey ise, o hareketin stratejisi ve o stratejiye ulaşmak için kullandığı taktikleridir!

Eğer strateji bağımsız, sosyalist bir ülkenin kurulmasından yana değilse, o partinin taktikleri de, halka dağıttığı umutları ve inançları da işe yaramaz olacaktır!

Bu bakımdan, strateji ve taktiğin önemini yadsıyan, onu ikincil plana iten (belki de strateji ve taktiğin tartışılmaması için bunu yapan) düşünce son tahlilde burjuva ideolojiye hizmet etmektedir; yanlış, idealist bir düşüncedir!

Wallerstein'a göre, eski rejimin baskıları sizi iktidara taşımaz, sizi iktidara ancak ve ancak halka verdiğiniz umutlar taşıyabilir!

Büyük 'Marksist' Wallerstein'ın Lenin'in devrim için gerekli koşullarına dair tezlerini unuttuğu ve unutturmaya çalıştığı açık değil mi?

Yönetenlerin eski biçimde yönetemediği ve kendi içlerinde de dalaşmaları ile yönetilenlerin de eski yönetimi istemeyip, devrim için hayatını verecek ileri seviyeye ulaşmalarının devrimin en önemli koşullarından olduğunu kim

İNİN SONU!

bilmez?

Halka verilen umutlar, halkın örgütlenmesinde, halkın harekete güven duymasında kuşkusuz önemlidir.

Ancak, burjuvazinin yönetemeyecek duruma gelmesine neden olan ekonomik ve siyasal buhranların varlığı, devrimin önemli koşullarından olarak nasıl yadsınabilir?!

Dünya sol hareketinin önderi, dünya işçi sınıfının teorisini unutturmaya çalışıyor olmasın?!

Yine Wallerstein'a göre hareket iktidara geldiğinde dünya sistemine (bir türlü emperyalizm diyemiyor, dikkat ediniz!) önemli ödünler vermek zorundadır.

Bunu da Lenin'in Yeni Ekonomik Politika (NEP) denilen ve küçük burjuvaziye sosyalizmi inşa edebilmek için gereken hammadde ve finans kaynaklarını elde edebilmek için kontrollü olarak verilen tavizleri örnek göstererek desteklemeye ve bu teze Marksist bir kılıf geçirmeye çalışıyor.

Tavizler verilebilir, verilmiştir de.

Ancak verilen tavizler, bir adım geriye giderken, iki adım ileriye gitmeye yarar nitelikte olmak zorundadır.

Lenin, küçük burjuvaziye sınırlı tavizler verirken, bu tavizin bir sınırı ve zamanı vardı.

Sınır ve zaman geldiğinde de, taviz verdiği kesimlerin ülke içindeki çıkarlarına büyük darbeyi vuran sosyalist inşaya geçildi.

Yani sosyalizmi kurmak için verilen tavizler ile, Erçakıca'nın Wallerstein'ın ortaya koyduklarını arkasına alarak CTP'nin emperyalizme tamamen teslimiyet ve ülkedeki burjuva iktidarını güçlendirmek siyasetini haklı çıkarmaya çalışması, hem de bunu Lenin'in NEP'i üzerinden yapmaya çalışması tek kelimeyle oportünizmdir!

Duyan da, ekonomik koşulları yetersiz olan Kıbrıs'ta sosyalizmi kurmak için geçici bir taktik taviz verildi, CTP de bunu uygulayan Bolşevik Parti'dir sanır!

Wallerstein'ın aktarılan tezleri, sonunda Erçakıca'nın da, Wallerstein'ın da baklayı ağzından çıkarmasına vesile oluyor.

Ne deniyor?

"Bir hareket iktidarda kalmak istiyorsa, temel değişiklikleri ertelemeli, onun yerine dünya sistemi içinde gelişmiş ülkeleri yakalama girişimini ikame etmelidir."

Yani, temel değişiklikler, yani iktidarın bir sınıfın elinden alınıp başka bir sınıfın eline geçmesi, yani devrim, ertelenmelidir!

Onun yerine reformlarla gün kurtarılmalı ve şu anki koşullarda ülkeyi emperyalizmden kurtarmak ve sosyalizmi kurmak imkansız olduğu için, devrim çıkmaz ayın son çarşambasına reform gemisi ile ertelenmelidir!

Keza Erçakıca da bunu açıktan ilan ediyor ve düzeni topyekün değiştirmek gibi O'na göre romantik şeylerle uğraşmaktansa, düzeni kitlelerin memnuniyetsizliklerini dizginlemek amaçlı çeşitli reformlarla devam ettirmeyi savunuyor!

Fikir babası Wallerstein da zaten bunun teorisini değil mi?

Reformizmi Marksizm olarak göstermek, Marksizm'in devrimci niteliğini II. Enternasyonal oportünistleri gibi büro çekmecelerine kilitleyerek mevcut sömürü düzenini devam ettirmek, oportünizmin yıllardan gelen tipik özelliklerinden değil mi?

"Elde edilebilir olan için mücadele etmek", "ütopyalarımızı", yani gerçekleştirmek için mücadele ettiğimiz ve gerçekleştirebileceği tarihimiz tarafından da ispatlanan devrimi unutmak ve asla bir daha hatırlamamak için uydurulmuş bir reformist bahane değil midir?!

Erçakıca ve fikir babası Wallerstein, sosyal demokrasinin tezlerini bize Marksizm diye yutturmaya kalkmasınlar!

CTP, sosyal demokrat bir partidir ve her sosyal demokrat parti gibi düzeni kökünden değiştirmek yerine reformlarla koruma çabasındadır!

Yenidüzen yazarları da bunu köşelerinde sık sık "ağızlarından kaçırarak" işçi sınıfımıza ve emekçi halka kendilerini teşhir etmektedirler.

Onlar kendilerini ele vermeye devam etsinler, devam da edecekler!

Ta ki bu düzen yıkılıp yerine işçi sınıfının iktidarı kurulana dek!

BMBP'de Neler Oluyor?

Bundan 6 yıl önce siyasi partiler, sendikalar, dernekler ve odalardan oluşan 41 örgüt adı altında bir platform meydana gelmişti. Önceleri bu örgütlerin güçlerini bir araya getirme amaçları, Türkiye'den dayatılan ekonomiyi yönlendirme adına gelen paketleri pretosto etmek içindi. Daha sonraları bu süreç Kıbrıs sorununun da ısınmasıyla 41 örgüt isim değiştirerek "Bu Memleket Bizim Platformu" adını aldı.

Bu dönemi bilenler ve yaşayanlar çok iyi hatırlayacaklar, Platform hem ülkedeki gelişmeler karşısında eylem geliştirip tavır belirlerken, diğer taraftan da kendi içerisindeki yapılanmaya yönelik çalışmalar yapıyordu, şimdi bu çalışmaların ne olduğuna girmeyeceğim, neler tartışıldığı ve ne kararlar alındığı, gün gele tarihte sorgulanacaktır, şimdi sorgulanması gereken konu bu tartışmaların nasıl sonuçlandığı yani "Bu Memleket Bizim Platformu" yapılanmasını (kurumsallaşmasını) o dönemde tamamlayabildi mi? Tamamlanmadı ise bunun önündeki engeller nelerdi?

Son günlerde, suskun olan BMBP (Bu Memleket Bizim Platformu)'nun kendi içinde bazı çalışmalar yaptığını duyuyor ve merak ediyoruz. Bu sefer geçmişteki hatalardan ders çıkararak, çalışan bir kurum haline gelebilecek mi? Ancak aldığımız duyular hiç de bu yönde olmadığını bize göstermektedir. Resmi politikanın dışına çıkmayacak bir dizi çalışma yapıldığı, fakat bu çalışmaları, bazı güçlerin oralarda olmasa bile kontrol edebildiğini duyuyoruz. Hatta Sn Başbakan'ın, zamları protesto eyleminden sonra bazı sendikacıları arayıp fırça attığını duyuyoruz. BMBP'nin bunları toplum ile paylaşması gerekmiyor mu?

BMBP üyeleri kendilerinin bu toplumdaki sendikaların ve sivil toplum örgütlerinin liderleri olduğunu söylemekte, yani bu topluma önderlik ettiklerini iddia etmektedirler. Bu eğer doğruysa şunu sorgulamalıyız; neden bu

çalışmalar toplum ile paylaşılmıyor, neden tartışılanlar toplum önüne serilmiyor da hep kapalı kapılar arkasında yapılıyor? Eğer yapılanlar toplum için ise, toplumdaki niye gizleniyor?

BMBP kurulduğunda içinde siyasi partiler de vardı ve şimdi bu partiler platformun dışına çıkarılarak platform içindeki sendikalar olarak iş yapmaya başlandı. Siyasi partilerin olmadığı bir ortam yaratmak istenmesinin en büyük nedeni "partilerin oy kaygıları var, dolayısıyla sendikaların çalışmalarına engel oluyorlar, hatta belli dönemlerde bu partilerin çelişmeleri platformun çalışmalarını engelliyor" deniyordu. Tamam bu anlaşılabilen bir gerekçe de, sendika başkanlarının ve yönetim kurullarının birçoğunun belli partiler ile organik bağı olduğunu nasıl gizleyeceksiniz?

Yani o söz konusu partilerin güdümünde bir çalışma yapmadığınızı topluma nasıl kanıtlayabilirsiniz, kısacası 6 yıl önce "Bu Memleket Bizim Platformu'nun" tüm organları ile çalışan bir kurum olmasını engelleyenlerin şimdi de engellemeyeceğini topluma nasıl kanıtlayacaksınız? Yoksa yapılan çalışmalar, bu dönemdeki sendikacı yoldaşlarımızın gündem değiştirip, iktidarı biraz daha rahatlatmak için mi yapılıyor? Anlamış değiliz. Esasında bizim anlamamız pek de önemli değil, önemli olan toplumun ne anladığıdır ve toplum için çalıştığınızı iddia ediyorsanız, yapılan çalışmaları toplum ile paylaşmalısınız, tüm gelişmeleri toplumun hakemliğine sunmalısınız.

Evet sendikacı yoldaşlar, sizi takip edeceğiz ve şunu iyi bilin ki yaptıklarınız ve yapacaklarınız çalışanlar ve emekçiler için olmalıdır ve dolayısıyla topluma karşı açık olmazsanız, bunu başaramazsanız biz sizin yerinize yapacağız. Gerektiği yerde sizi teşhir edeceğiz, gerektiği yerde size destek olacağız.

ANTI-EMPERYALİST CİDDİYET VE TU

Bilindiği gibi, İsrail'in Lübnan'a saldırılarıyla beraber dünyanın çeşitli yerlerinde ve ülkemiz Kıbrıs'ta bu işgali ve savaşı protesto eylemleri yükselmeye başlamış, savaşa karşı tepkiler hız kazanmıştı. Buna dönük olarak da çeşitli gençlik örgütleri "Kararlıyız, Emperyalizm Seni Yeneceğiz" ana fikriyle bu haksız savaşa karşı eylemler örgütlemişlerdi.

KSG olarak, gerçekleştirilen bu eylemler sonrasında KSP Gençlik Birimi yetkililerinden aldığımız bilgilere göre, söz konusu eylemi örgütleyen gençlik örgütleri, daha fazla örgüt ve insana da ulaşmayı amaçlayarak bu eylemliliği, emperyalizme karşı kararlılığı ve birlikte mücadeleyi yükseltme iddiasıyla görüşmeler yaptılar. Bu görüşmelerin KSP Gençlik Birimi tarafından aldığımız bilgilere göre kısa bir özetini siz okuyucularımıza sunmak istiyoruz.

Gençlik örgütleri arasındaki görüşmelere katılan bu örgütler arasında KSP, BKP, Baraka, Yurtsever Cephe Kıbrıs İnisyatifi, KGP, BDH, TKP ve son olarak görüşmelere katılmaya başlayan CTP Gençlik Örgütü yer alıyor. Gençlik örgütleri arasındaki bu görüşmelerde, gerçekleştirilen İsrail'in Lübnan işgaline yönelik protesto eyleminin olumlu olduğu, emperyalizme karşı yükselerek devam etmesi gerektiği çeşitli örgütlerce belirtildi.

Buna dönük olarak KSP Gençlik Birimi, görüşmelere katılan tüm örgütlere, olası bir birliktelikle ilgili neler düşündüğünü yazılı bir şekilde ortaya koydu. KSP GB tüm örgütlere sunduğu yazılı metinde, amaçlanması gerekenin esas olarak, emperyalizme karşı mücadeleyi yükseltebilecek tutarlı bir anti-emperyalist gençlik hareketinin yaratılması olduğunu vurguladı, KSP Gençlik Birimi'nin söz konusu yazılı görüşleri, emperyalizm anlayışından anti-emperyalizm anlayışına, olası bir birlikteliğin örgütsel ve teorik temellerinin neler olması gerektiğine kadar birçok temel meseleyi ele alıyor.

KSP GB, tüm örgütlere sunduğu bu yazılı görüşlerle ilgili olarak herkesin yazılı görüşlerini belirtmesini istedi. Zira bu olmamış, tutarlı bir anti-emperyalist mücadelenin verilemeyeceği ortadaydı. Çünkü emperyalizme karşı mücadele ve onun zaferi, dünyanın bir yerinde fiili savaş koşulları ortaya çıktığı oranda ayağa kalkıp "kahrolsun emperyalizm" demekle mümkün olabilecek birşey

değildir, ve muhakkak bu mücadelenin bir yol haritasına, bir hedefe, amaca, ilkelere sahip olması gerekmektedir.

Buna rağmen, KSP GB'nin yazılı görüş ve önerilerine hiçbir örgütten ses çıkmadı, bu görüşler hasır altı edilmeye çalışıldı. Bu görüşlere alternatif olarak hiçbir yazılı görüş de hiçbir örgüt tarafından getirilmedi. Bunun yerine, "eylemde birlik, alanda birlik" laflarıyla, tutarsızlığın, emperyalizme karşı mücadelede ciddiyetsizliğin ve esasında bu tavrın mantiki sonucu olarak, emperyalizme karşı elini kaldırmaktan kaçınmanın edebiyatı yapıldı.

KSP GB, kendisi dışındaki tüm bu örgütlerin böylesi bir tavır içine girişini, esasında anti-emperyalist olmayışlarına bağlayarak, tüm örgütlerden yazılı görüşlerini beklemeye devam edeceğini bildirdi. Bunun yanında ve bunlara rağmen, emperyalizme karşı olası herhangi bir ortak eylemlilikte olabildiğince yer alacağını da belirtti.

Anti-emperyalizm lafları havalarda uçuşurken, aynı zamanda emperyalizme karşı el kaldırmaktan köşe bucak kaçınma burjuva-emperyalist siyasetine rağmen, 1 Eylül Dünya Barış Günü'yle ilgili olarak yapılan görüşmelerde de emperyalizme karşı olmakla, anti-emperyalizm nutuklarıyla emperyalizme yamanma siyasetinin çatışması ortaya çıktı. Emperyalizme karşı olduğunu söyleyen fakat söyledikleri ve yaptıklarıyla öyle olmadıklarını çok net gösteren tüm bu örgütlere KSP GB tarafından 1 Eylül'e yönelik ortak bir eylem için basın metni taslağı sunuldu, tartışılması ve yol alınması gerektiği belirtildi. Fakat tüm bu örgütlerin burjuva-emperyalist siyasi özlere, 1 Eylül'de emperyalizme karşı birlik olunmasının önüne geçti ve BM, AB, NATO gibi kuruluşları eleştiren bir bildiriyle eylemde yer alamayacaklarını belirttiler. Bunu net şekilde belirten örgütler BDH, TKP ve CTP oldu. Söz konusu diğer örgütler ise "Tabii ki katılıyoruz, ama..." larla yine diğerleriyle aynı yerde olduklarını gösterdiler. Bir kısım örgüt tarafından KSP GB'ye "Madem öyle 1 Eylül'de biz beraber olalım" önerisi getirildi. Bunun üzerine KSP GB, daha önce sunduğu tavrıyla ilgili yazılı görüşleri almadan böyle birşeye girişmeyeceğini, çünkü emperyalizme karşı birlik olma meselesinin ciddi bir mesele olduğunu, sözlerde kalamayacağını, ve eğer aynı düşünüyorlarsa bunun

somut şekilde önüne gelmesi gerektiğini belirtti.

Sonuç olarak, emperyalizme karşı tutarlı bir mücadelenin örgütlenmesinde KSG-KSP siyasetinden başka kimsenin olmadığı tekrardan ortaya çıktı. Tüm bu siyasi yapılar burjuva-emperyalist özlere vazgeçmedikçe de doğru düşünceleri savunamayacaklar, doğru ve yararlı faaliyetler içinde olamayacaklardır.

KSP Gençlik Birimi'nin, emperyalizme karşı olası bir birliktelikle ilgili yazılı düşüncelerini yayınlıyoruz:

GENEL GİRİŞ

Emperyalist barbarlık, dünyamızı kana, vahşete ve sömürüye boğmaktadır. Kapitalizmin en son ve can çekişen hali olan emperyalizm, paylaşılmış olan dünyanın yeniden ve yeniden paylaşılması üzerine kurulu, bağımlı ve yeni sömürgecilik anlayışıyla ortaya çıkan ülke halkları, işçileri, emekçilerini gerek baskı ve zor metotlarıyla, gerekse de 'barışçı' yöntemlerle egemenliğinde bulundurmaktadır. Son birkaç yıllık sürece baktığımızda, sudan nedenlerle gerçekleşen Irak'ın ABD'li ve AB'li emperyalist güçlerce işgali, Genişletilmiş Ortadoğu Projesi'nin ilk ayağı olarak nitelendirilebilir.

Bu Projenin jeo-stratejik önemi ve yeraltı enerji kaynaklarının bolluğu nedeniyle Ortadoğu ve kısmen de Orta Asya üzerinde şekilleniyor oluşu bellidir ki tesadüfi değildir. Emperyalist kapitalizm, ekonomik-siyasi krizler içinde boğulmakta, buhrandan çıkmak için her zamanki yöntemlerinden birisini, yani savaş metodunu devreye sokmaktadır. Ancak unutulmaması gereken bir nokta daha vardır ki, emperyalizm dünya halkları üzerinde hükmederken her zaman savaş metodunu uygulamamaktadır. Onun ekonomik, 'diplomatik' ve uluslararası 'hukuk' olarak adlandırdığı savaşa dayanmayan, 'barışçı' yönetme mekanizmaları da vardır ve bu metodu da uygun gördüğü coğrafyalarda uygulamaktadır.

Irak saldırısının ardından İran-Suriye-Kuzey Kore olarak gruplayabileceğimiz 'hedef tahtası' da gündeme oturmuştur. ABD emperyalizminin eli silahlı evladı İsrail, belki de bölgede yaşanacak olan daha büyük bir askeri harekâtın ilk sinyallerini Lübnan'a açtığı savaşla vermiştir.

Emperyalizmin karakteristik özelliklerini çok net olarak görebileceğimiz bu savaş, bölgedeki

emperyalist amaçların, çıkar ve azamî kâr dürtüsünün nelere mal olabileceğinin bir başka kanıtıdır. Yaşanan katliamlar, sönen ocaklar ise, bize göre duygusal bir tepkiden daha fazlasını hak etmektedir. Bu duygusal tepkiden daha fazlası ise, açlığın, katliamın, insanlıktan çıkılmışlığın sona erdirilmesine dayanan, emperyalist zincirin kopartılmasına dayanan, anti-emperyalist bir gençlik örgütlenmesi olmak durumundadır.

EMPERYALİZM ANLAYIŞIMIZ

Emperyalizmi;

- Üretimin ve sermayenin, ekonomik yaşantıda tayin edici rol oynayan tekelleri yaratarak yoğunlaşması,
 - Banka sermayesiyle sanayi sermayesinin kaynaşması ve bu temelde mali sermayenin, mali oligarşinin oluşması,
 - Meta ihracından farklı olarak sermaye ihracının özel bir önem kazanması,
 - Dünyayı kendi arasında paylaşan uluslararası tekelleri kapitalist birliklerin oluşması,
 - Yeryüzünün kapitalist büyük güçler arasında teritoryal paylaşımının tamamlanması olarak nitelendirilebilir.
- Tekelci kapitalizmin (emperyalizmin) temel ekonomik yasası, kendi ülkesinin halkının çoğunluğunu sömürme, yıkıma uğratma ve yoksullaştırma yoluyla diğer ülkelerin ve öncelikle de geri kalmış ülkelerin halklarını köleleştirme ve sistematikman yağmalama ve son olarak savaş ve ekonominin askerileştirilmesi yoluyla kapitalist azamî kârın güvence altına alınmasıdır. (*Ekonomi Politik Ders Kitabı syf. 332*). Özellikle bu gelişmeler son dönemde küreselleşme-globalleşme çerçevesinde daha da azmıştır.
- Emperyalizmin bu tanımında uzlaşıyorsak, emperyalizmi yıkmadan kalıcı barışa, huzura ve insan gibi yaşama kavuşmak yolunda ilk adımı atamayacağımızı kabul etmemiz gerekmektedir. Bizim anlayışımıza göre günümüz güç dengeleri nedeniyle tamamiyle pervasızlaşabilen emperyalizmi yıkmak için emperyalizme karşı emek güçlerini, küçük burjuvazinin devrimci kanadını ve de en başta işçi sınıfını anti-emperyalist mücadeleye kazanmak, örgütlemek ve ülkeleri emperyalist zincirden kopararak gerçek bağımsızlığına kavuşturmak gerekmektedir. Bu da

İST MÜCADELE, FARKLILIK İSTER!

emperyalizmle kol kola hareket eden yerli burjuvaların iktidarlarının yıkılmasıyla mümkündür. Bu, dünyanın hangi coğrafyası olursa olsun, değişmez bir kural olmak durumundadır.

İYİ EMPERYALİZM-KÖTÜ EMPERYALİZM YOKTUR

Emperyalist güçler arasında tercih yapmak, onarılması neredeyse imkansız hatalardan bir tanesidir. Örneğin şu anda Lübnan'ı kana bulayan İsrail-ABD-İngiliz emperyalizmini, sırf gözönünde, alenen katliam yaptığı için emperyalist ilan etmek, ancak aynı şekilde örneğin Kıbrıs üzerinde ABD'nin ve İngiliz'in barış havarisi olduğunu savunmak gerçeklikten kopmaktan başka birşey değildir. Fransa'nın Lübnan İsrail savaşında takındığı tavır da bu çerçevede ele alınmalıdır. Yine aynı şekilde Suriye ve İran'ın Rusya ile el ele anti-emperyalist görünüm çerçevesinde anti ABD-İsrail siyaseti bu çerçevede ele alınmalıdır. Emperyalizm, yukarıda belirttiğimiz üzere savaş ve diplomasi (barışçıl yönetime metodu) metodlarını ustaca uygulamaktadır. Yani emperyalizm illâ kan döktüğü zaman kınanması gereken, mücadele verilmesi gereken, karşı olunması gereken bir mevhum değildir. Emperyalizm, halkların köleleştirilmesi, baskı ve zor altında tutulması ve geleceklerinin ipotek altına alınması anlamına geldiğinden ve dün 'barışçıl' metodlar uygulayan emperyalist güçlerin yarın aynı coğrafyada savaş çıkartma ihtimalinin her daim mevcut olduğundan hareketle, emperyalist güçler arasında 'karşı çıkılması gereken-karşı çıkılması gerekmeyen', 'konjonktür icabı laf edilmesi gereken-laf edilmemesi gereken' şeklinde ayrımların yapılması tarafımızca kabul edilemez.

Irak'ta, Lübnan'da yaşanan katliamların sorumlularının, ABD, AB emperyalistlerinin Kıbrıs'taki diplomatik manevralarını 'barış geliyor' naralarıyla karşılamak, onların emperyalist amaçlarını teşhir etmemek, dahası teşhir de ettirmemek emperyalizme karşı tutarlı bir tavır olmasa gerek. Şu anda Lübnan'da yaşanan trajediye karşı ağzını açıp hiçbir söz söyleyemeyen BM'yi Kıbrıs'a barış getirecek bir güvercin olarak lanse etmek, BM'nin emperyalist güçlerin denetiminde bir kurum olduğunu ve güvenilmezliğini defalarca ve defalarca ispatladığını söylememek,

dahası söyletmemek, emperyalizme karşı tutarlı bir tavır olmasa gerek. Bu bakımdan, eğer amacımız emperyalizme karşı bir gençlik örgütlenmesi yaratmaksa, irili ufaklı tüm emperyalist güçlere ve onların savaşçı veya diplomatik alanda yürüttükleri tüm oyunlara karşı çıkmalı ve halkımızı onların kirli kâr oyunlarına karşı bilinçlendirmeli ve örgütlemeliyiz.

Dünyaya kan, gözyaşı, açlık ve sefaletten başka hiçbir şey getirememiş olan emperyalist güçler (AB, ABD, Rusya, Çin, Japonya vb) Kıbrıs'a asla ve asla barış getiremezler, halkımızı bu güçlerden yana barış umuduyla oyalamak, emperyalizmin dünyada aldığı nefesin ömrünü uzatmak, dolayısıyla da katledilen milyonların kanına girmekle eş anlamlıdır! Emperyalizme karşı tavır almak, işte böylesi keskin bir çizgidir!

ÜLKEMİZ

Bizler, Kıbrıs'ta faaliyet gösteren örgütler olarak, eğer emperyalizme karşı bir örgütlenmeye gideceksek, bu gerçeklikleri ve zorunlulukları mutlaka ana ilkemiz yapmak zorundayız.

Bizler, uzun vadeli, sonuç almaya dönük, mücadelecı, dinamik bir anti-emperyalist gençlik örgütü kurmak istiyorsak, sadece 1 Mayıs'larda, 1 Eylül'lerde alanlara çıkmayan, ve bunun yanında sadece dünyanın bir yerinde emperyalist bir savaş çıktığında sesini yükseltmeyen bir örgüt olmak zorundayız.

Bizler, başta İngiltere olmak üzere TC, Yunanistan gibi Kıbrıs'ı fiili işgali altında tutan garantör güçlere karşı da sesimizi yükseltmek, onları halkımızın gözünde teşhir etmek ve onlara karşı mücadeleyi yükseltmek zorundayız.

Bizler, ülkemiz Kıbrıs üzerinde kimi zaman perde gerisinden, kimi zamansa açıktan oyunlar oynayan AB, Rusya, Çin gibi emperyalist odaklara karşı da mücadelemizi yükseltmek zorundayız. Çünkü yukarıda uzun uzadıya belirttiğimiz üzere, emperyalistin iyisi kötüsü, işe yarayanı işe yaramayanı, ayıyken dayı denebileceği ya da denemeyeceği gibi türleri yoktur!

Bizler, tutarlı anti-emperyalist bir gençlik örgütü oluşturmak istiyorsak, elbette dünyadaki gelişmelerden de uzak ve duyarsız kalmadan, ama Kıbrıs'ı da merkeze koyarak ada üzerinde at koşuran tüm emperyalist güçlere karşı yumruklarımızı birleştirmek zorundayız!

NASIL BİR ÖRGÜT?

A) ELEŞTİRİ ÖZGÜRLÜĞÜ

Birçok kurum olarak anti-emperyalist bir gençlik örgütlenmesi yaratmak amacındaysak, yukarıda belirttiğimiz ilkelere sarılmak zorundayız.

İç işleyiş açısından ise, demokratik çerçevede azınlığın çoğunluğun kararına uyması ve yapılacak pratik eylemlere katılması gerekir. ancak azınlığın da görüşlerinin çoğunluk gibi özgürce yayılması gerekir. Bunun yanı sıra, partimiz KSP'nin kendi düşüncelerini özgürce açıklama hakkı da vardır. Birlikte iş yapılan örgütler, bir çatı altında bir araya gelseler bile, kendi siyasi-ideolojik konumlanışlarından kopmayacaklardır, kopmalarını beklemek de zaten abesle iştigaldir. Dolayısıyla, anti-emperyalist bir gençlik örgütünde farklı siyasi-ideolojik konumlanışların varlığı sözkonusudur.

Birbirinden farklı olan yapıların birbirlerini eleştirmesi ise (kuru, sırf muhalif olmak amacıyla değil!) yararlı, birlikteliği ilerletici, kafa açıcı ve yapıcı etkiye sahiptir. Bu bakımdan biz KSP olarak bizi eleştirmenize asla ambargo koymuyoruz, ve bizim sizleri eleştirmemize karşı çıkmanızı da asla kabul etmiyoruz.

Eleştiri hakkımız her daim mevcut olacaktır. Tutarlı bir eleştiri-özeleştiri mekanizmasının kurulmasından ve işletilmesinden yanayız. KSP olarak eleştiri konusuna bu şekilde bakmaktayız ve bu tutumumuzda ısrarcıyız.

B) EYLEM ANLAYIŞI

KSP, kitlelerin en geniş katılımını sağlayacak eylemlerden yanadır. Ancak tarikat usulü içine kapanık dar küçük grupların eylemlerinin yaygınlaştırılmasından yana değildir.

KSP, eylemlerin organize edilmesinden eylem anına, eylemin bitirilmesinden eylemin değerlendirilmesine kadar disiplinli bir şekilde iş yapılmasından yanadır. KSP, eylem öncesi komitenin aldığı kararlara harfiyen uyar, ancak kararlara uyulmamasını da asla kabullenmez.

KSP, insanlarıyla birlikte eylem disiplinine, kortej düzenine, atılan sloganlara vb. birçok eylem unsuruna uyar, diğer örgütlerin uymaması durumunu kabullenmez ve eleştirir.

KSP, eylemlerde her örgütün kendi bayrağı ve pankartı ile katılması fikrini savunmaktadır. Eski

dönemde BMBP'nin uyguladığı pankart yasaklama anlayışını reddeder.

Anti-emperyalist bir gençlik hareketinin yönetim organı, her örgütün kendi bayrağı, işareti, pankartı vs.'si ile eyleme katılmasına karşı çıkmamalıdır.

C) BİRLİKTE ÇALIŞMAK VE ENTERNASYONALİZM SORUNU

KSP, Kıbrıs işçi sınıfı mücadelesinin bölünmesinden değil birleşmesinden, küçük siyasi çıkarlarla gücünün zayıflatılmasından değil daha da güçlendirilmesinden yanadır. KSP, enternasyonalizmin gereklerini yerine getirmek konusunda üzerine düşen görevi yapmaya hazırdır, ve bunu karşıdan bekleme hakkını da kendinde görmektedir.

Farklı ülkelerden Kıbrıs'a gelmiş ilerici, demokrat, devrimci kesimlerin Kıbrıs'ta küçük siyasi hesaplar için işçi sınıfı mücadelesini bölmelerine, onu zayıflatmalarına ve kısır bir döngüye çekmeye çalışmalarına KSP şiddetle karşı çıkar.

KSP, farklı ülkelerden Kıbrıs'a gelmiş kesimlerin Kıbrıs'ta faaliyet yürütmemeleri gerektiğini söylemez, ancak bu faaliyetin hangi coğrafyada yer aldığı bilinciyse, Kıbrıs'ı kendi memleketlerinin bir parçası olarak değil de, yabancı bir ülkede nasıl davranılması gerekiyorsa öyle, yani proleter enternasyonalizminin kurallarına göre hareket etmeleri gerektiğini savunur.

KSP, farklı ülkelerden, farklı teşkilatlardan Kıbrıs'a gelmiş kesimlerin Kıbrıs'a 'devrim' ihraç etmeleri anlayışına karşı çıkar, ayakları ülke toprağına basan, kökleri Kıbrıs işçi sınıfının kökleriyle birleşmiş bir siyasetin zaferine köstek değil, katkı koymaları gerektiğini savunur.

KSP, parti programlarının, tüzüklerinin, taktik ve stratejilerin tartışmaya açılmasına, masaya yatırılmasına, eleştiri süzgecinden geçirilmesine karşı çıkmaz, aksine iyiniyetle yapılacak olan bu davranışların, Marksist hareketi ilerletecek hareketler olarak görür ve destekler.

KSP Gençlik Birimi'nin 1 Eylül'e dönük olarak sunduğu ortak basın bildirisi taslağını sayfa 9'da yayınlıyoruz.

SOSYALİST GENÇLİK

1 Eylül Cuma 2006, Yıl:2 Sayı: 82

KSP GB Haftalık Yayın Organı

Kıvılcım

1 EYLÜL KUTLU OLMASIN!

1 Eylül Dünya Barış Günü'nü emperyalist vahşetin en somut örneklerini yaşayarak "kutlayacağız"!

Emperyalizm, azami kâr dürtüsüyle dünya halklarının kanını emmeye devam ediyor.

Kimi zaman barışçıl olan bu yöntem, şu süreçte kaçınılmaz olarak savaş yoluyla gerçekleşiyor!

Afganistan, Irak, Lübnan ve Filistin savaşları bunların en tipik örnekleri olarak tarih sahnesinde yerini alıyor!

Geçen sayımızda ortaya koyduğumuz, "sadece savaş çıktığında emperyalizme karşı çıkmanın bir kıymet-i harbiyesinin olmayacağı, emperyalizmin her türlü oyununa karşı birlikte mücadeleyi yükseltmemiz gerektiği" teması, bu 1 Eylül'de daha da bir önem kazanıyor!

1 Eylül'deki miting kürsüsünden, Kıbrıs'ta barış, dünyada barış nutukları atmaya çabalayacak olanlar, bu barışı kimlerden beklediklerini de açıkça kitlelere söylemek zorundadırlar!

Kıbrıs'ta barış için Ortadoğu'daki savaşta seyirci rolünü oynayan BM'yi, saldırgan ABD'yi, İngiltere'yi, AB devletlerini, NATO üyesi TC'yi sorumluluk başına çağırarak Kıbrıs'ta barış savunulamaz!

Hükümetin emeğin mi yoksa sermayenin hükümeti mi olduğu konusunda şüpheli davranan

"sınıf sendikacılarımız", adamızın emperyalistler için bir sıçrama tahtası olarak kullanılmasına karşı, ülkemizdeki tüm emperyalist üs ve askerlerin varlığına karşı mücadeleyi yükseltmedikleri taktirde, BMBP adına kürsülerde barış, bağımsızlık hatta devrim sloganları atmalarının hiçbir değeri yoktur!

CTP hükümetinin emperyalizme göbekten bağlı tutumu, elektrik, zam, göç, ülkemizde yeni yeni üsler isteyenlerin taleplerine karşı sert bir direniş sergilenmediği taktirde, 1 Eylül mitinginde atılacak olan nutukların üfürme nutuklar olacağından şüpheniz olmasın!

Güneydeki İngiliz ve Yunan üslerine ses çıkartmayan, Fransa ve ABD'nin de üstüne üstlük Kıbrıs'tan üs istemesine karşı işçileri mücadeleye sevk etmeyen "komünist partisi" AKEL ve ona bağlı sendikalar, bu 1 Eylül'de ne yapacaklarını iyi düşünsünler!

Kuzey'deki TC üslerine karşı çıkamayan, çıkılmasına da tahammülü bulunmayan, emperyalizmin ekonomik krizlerinden kaynaklı zamlarla, yıkım paketleriyle ve asker postasıyla halkımızı ezdiren CTP hükümeti ve ona bağlı sendikalar, halkımızın üstüne ölü toprağı serpmeye devam edenler, bu 1 Eylül'de neler yumurtlayacaklarını iyi düşünsünler!

NATO üyesi devletlerin ülkemiz üzerinden

halkların tepesine bomba yağdırmalarına ses çıkartmayanların, 1 Eylül'de geçtik kürsüden barış yalanları söylemelerini, mitingte yürümeye bile yüzlerinin yetmemesi gerektiğini düşünüyoruz!

Biz, bu 1 Eylül kutlu olmasın diyoruz!

İnsanlığın vahşetle boğuştuğu, emperyalizmin tüm saldırganlığını kustuğu bir dünya düzeninde barış gününün olamayacağını düşünüyoruz ve bu 1 Eylül kutlu olmasın diyoruz!

Gerçek barışa, emperyalizmin zincirini kırmakla, ülkelerimizi emperyalist barbarlardan kurtarmakla ulaşabileceğimizi düşünüyoruz ve bu 1 Eylül kutlu olmasın diyoruz!

Halkların eşit, özgür ve kardeşçe, işbirliği içinde gelişmesi, yaşamasına olanak tanıyacak insanlık timsali sosyalizm kurulmadığı sürece, emperyalizm yıkılmadığı sürece, dünyanın kandan, vahşet ve sömürden kurtulamayacağını düşünüyoruz ve bu 1 Eylül kutlu olmasın diyoruz!

Evet, bu 1 Eylül kutlu olmasın!

Bu 1 Eylül, dünya halklarının, özelden de Kıbrıs halkının emperyalist canavarlara karşı mücadele bayrağını yükseltmesi için bir araç olmasını savunuyor ve tekrarlıyoruz;

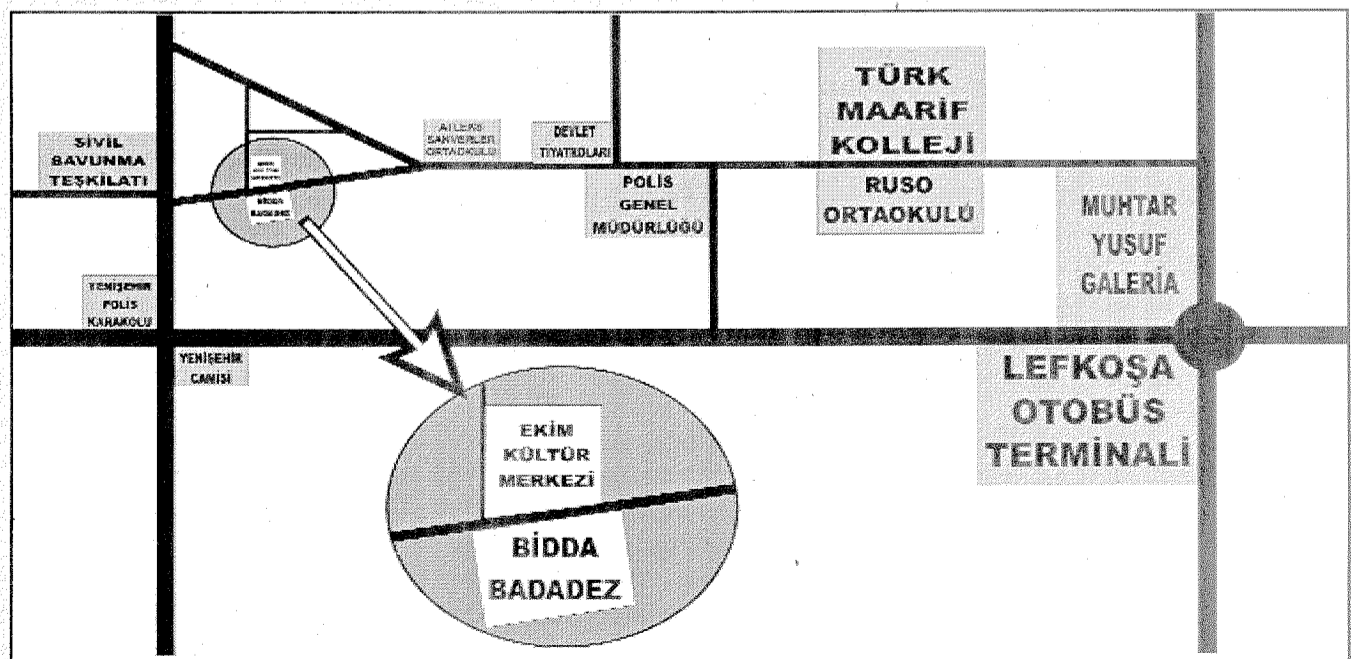
Bu 1 Eylül kutlu olmasın!

Bu 1 Eylül kutlu olmasın!

E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi Sizi Bekliyor!

Uzun bir aradan sonra yeni binası ile faaliyete geçen E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi tüm ilerici ve demokratları birlikte çalışmaya bekliyor! Emeğin Kurtuluşu İçin Mücadele'de kültür-sanat alanında mücadele eden E.K.İ.M, tüm işçi ve emekçilere bu mücadeleye katılma çağrısı yapıyor!

E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi adresi: Şht. Sıtkı Hasan Sokak No: 5 Kızılbaş Lefkoşa

Soru

Soyer'in Erdoğan'dan elektrikte yardım istemesi, para istemek anlamına gelmez mi? Hani Soyer TC'den para istemeyecekti?

Polemik

Kuş gribi yine hortladı, kaç zamandır gribe çare bulunamadı!

Üniversite Günlüğü

TC'den üniversiteye gelen öğrencilerin sayısındaki düşüş diploma bakkallarını çok üzdü! Okullarınız başınıza yıkıla e mi! Daha beter olun!

ŞİNİR KÜPÜ

⚡ Uluslararası Tiyatro Festivali'nin yapıldığı memlekette,

Genco Erkal'ın oyununda, Medar-ı İftiharımız YDÜ salonunda elektrikler kesiliverdii!

Rezalet! Haydi elektrik olayı bizde dandik!

Şu okulda derhal devreye girecek bir jeneratör de mi yoktu a Suat?

Hem seyirciye, hem de Dostlar Tiyatrosu'nun emekçilerine ayıptır!

Şimdi kızdım işte!

⚡ YeniDüzen, sendikacılarla röportajlar yapmış.

Ülkedeki ekonomi nasıl düzeler diye.

Bir tanesi bile "bu sistem zaten bozuktur, düzelmez! Değiştirmek lâzım"

diyememiş!
Sınıf sendikacılığı sınıfta kaldı!

Atı alan Üsküdar'ı geçtil!
Ben de kollarımı ısırdığımla kaldım sinirden!
Bayağı bir morarmış be kollar...

⚡ YeniDüzen yazarı Ünal Fındık sormuş; "Biz bu b..ku neden yedik" diye.

Eğer Lübnan savaşında ateşkesin imzalanmasını iyiniyetli ve de barışçıl BM ve Fransa'da arıyorsan, hakikaten ne yaptın sen diye sormazlar mı adama?

Emperyalist savaşları, emperyalizmi ortadan kaldırarak değil de, ucuz enerji ve petrol kaynaklarının kuruması zamanına bırakırsan, ne yaptın sen Fındık Abi diye sormazlar mı adama?

Hakikaten "sen bu yazıyı

niye yazdın"?

Beni üzme için mi?

⚡ Plüton'u gezegenden saymıyorlar artık!

Küçücük, ufacık diye sen ne hakla cânım Plüton'u adamdan saymıyorsun efendi!

Ufak tefek gördün de, Karamürsel sepeti mi sandın sen Plüton'u!

Plüton gezegendir, gezegen kalacak!

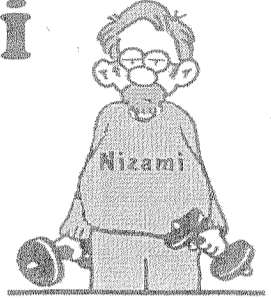
Arkandayım Plüton!

Yedirmem seni bunlarla!

Şunlara bak gül gibi gezegeni gezegenlikten atıyorlar be!

MİNİ MÂNİ

Talat'ın TC'ye gitmesi değildir hüner, KKTC'nin tanıtımına feda herşey, Dertli Nizami der ki spor da mahvoldu, Kupayı Talat'tan alınca Ralf Schumacher!

"Marksizm-Leninizm gücü ve canlılığı, onun pratik faaliyetlerinde, hiçbir zaman toplumun gerçek yaşamından kopmadan toplumun maddi yaşamındaki gelişmesinin gereklerine dayanmasından gelir."

Sayfa: 665
Yazar: J. Stalin
Kitap: Leninizmin Sorunları

Sovyet Ekonomistleriyle Beş Görüşme 1942-1952

Bölüm: 23

(SORU: Tekel öncesi kapitalizm döneminin ekonomik düşüncelerini kaydedeceğimiz için, Lenin'in eserlerinin açıklamasını ne yapacağız; onları nereye koyacağız?)

Tekel öncesi kapitalizm bölümünde, Lenin'in emperyalizm üzerine olan çalışmasına, ya da daha kesin bir ifadeyle Troçki'ye karşı yazdığı Avrupa Birleşik Devletleri Sloganı Üzerine adlı makalesinin basımına kadarki eserleri açıklanmalı. Burada, değişik ülkeler yavaş yavaş diğerlerinin seviyesine gelip, başkaları tarafından henüz işgal edilmemiş olan toprakları işgal ederken, serbest kapitalizm diye adlandırılan dönemin çalışmaları açıklanmalı. Sonra yeni bir dönem başladı, tekeli kapitalizm dönemi. Yani Lenin'in eserlerinin açıklanması iki

bölüm halinde yapılmalı.

Tekel öncesi dönemdeki kapitalist ideoloji, tekeli dönemdekinden tamamiyle farklıdır. Tekel öncesi dönemde burjuvazi tüm araçlarıyla feodalizmi kötüleyip, özgürlükten söz edip liberalizmi yüceltiyordu. Kapitalizmin ideologlarının liberalizmin bütün kalıntılarını atıp eski çağların en gerici görüşlerini özenle seçip topladığı emperyalizm döneminde ise durum tamamiyle farklıdır. Şimdi bütünüyle farklı bir ideoloji vardır.

NOT: L.M. Gatovsky, I.I. Kuzminov, I.D. Laptyev, L.A. Leontyev, K.V. Ostrovityanov, V.I. Pereslegin, A.I. Pashkov, D.T. Shepilov ve P.F. Yudin'in notlarına göre düzenlenmiştir. Ayrıca Atlas, Arakelyan, Bolgov, Vasiliyeva, Gusakov, Kozlov, Lyubimov ve Rubinstein'in notları da dikkate alınmıştır.

Künye: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi yayın organıdır.

Ücretsiz olarak, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi eki olarak ve elden dağıtılır.

Park a

Ziya Çelik

AMA HÜKÜMET?-SUS ARTIK!

Bir diyalogtur...

Görmeyen gözlerle, duymayan kulaklara, konuşmayan dillere sevgilerimle...

- Canım kardeşim, emperyalizme karşı Birleşik Cephe (BC) Kıbrıs sorununu çözmek için formüldür!

- Nee, Birleşik Cephe mi? Hem de emperyalizme karşı ha? Hade be yörü git işine!

- Niye öyle diyorsun? Bak emperyalistler bize karşı Didişen Birleşik Cephe (DBC) kurmuşlar, biz neden onlara karşı Birleşik Cephe kurmayalım? Onlar kendi aralarında çıkar için didişseler de, çıkarları uyduğunda ve de sistemin çıkarına zarar geldiğinde anında birleşiyorlar mı?

- Haa, illâ o yıllanmış teorileri tekrarlayacaksın değil mi?

- Yıllanmış mı? Şarap mı be bu?

- Şarap değil ama saçma!

- Peki ne yapalım?

- Gerçekçi olalım!

- Tamam, olalım. Nedir gerçek?

- E, gerçek yaşanandır!

- Bravo! Nedir yaşanan? Mesela son zamlar. Mesela

TC'yle imzalanan paketler. Mesela elin İngiliz'inin üsleri. Yunan ve TC üsleri. Mesela, bu devletlerin bizim hayatımızı yönetmesi... Değil mi canım kardeşim?

- Tamam onlar gerçekler. Ama bizim onlara birşey yapamayacağımız gerçeğini kabullenmektir önemli olan.

- Neden?

- Güç mü var be? O kadar devlete ne yapabilirsin ki sen?

- Kafama şu bardağı atmayacağına söz verersen, Birleşik Cephe kururum derim sana.

- Bak gene!

- Dur da lafımı bitireyim. O devletlerin de işçileri var, emekçileri var değil mi?

- Var. Onların da anası ağlıyor biliyorum.

- İşte onların da desteğini almak, onlarla Birleşik Cephe'de buluşmak, bizim güç sorunumuzu çözmez mi?

- Olabilir. Ama gene de gerçekçi değil! Ne yapacak oralandaki işçi-emekçiler? Uçaklarla gelip burda devrim mi yapacaklar?

- Sen taktin gerçeğe. Ben sana kaba hatlarıyla söylüyorum bunları a benim iki gözüm! Uçaklarla gelmelerine gerek yok! Kendi ülkelerinin emperyalistlerinin faaliyetlerini engelleyecek grevler, eylemler, mitingler düzenleseler, gör bak işleri nasıl da zorlaşır! Biz de buradan ayağa kalktık mıydı, gör sen gümbürtüyü... Öyle Annan'ın planı, bilmem kimin projesiyle bu sorun çözülmez!

- Doğru ama gerçekçi değil! İnadım inat, inanmıyorum dediklerine! Kaç yıllık adamım, böyle tuhaf siyaset görmedim be!

- E, senin önerin nedir?

- Bak Denktaş-Eroğlu dönemi bitti. Şimdiki hükümete güç verirse, istediklerimizi yapabiliriz.

- Neyi yaptırabiliriz mesela?

- Hükümet güçlü olursa ekonomi güçlü olur, ekonomi güçlü olursa zam yapılmaz.

- Dünyanın en güçlü ekonomisi kimindir?

- İngiltere, ABD, AB ülkeleri falan. Niye sordun?

- Oralarda zam yapılmıyor mu?

-

- Susma be!

- Ama hükümete güç verirse, askere karşı daha dik durabilir! Bizi ezdirmeyebilir!

- TC'siz, yani TC'nin askeri olmadan Kıbrıs'ta çözüm olmaz diyen, ABD dünyanın barış emniyetidir diyen hükümet, Cumhurbaşkanı mı bunu yapacak?

-

- Susma be!

- Fakat hükümeti yalnız bırakmazsak, elektrik sorununu çözer, maaşlara zam yapar, ekonomiyi yükseltir!

- Elektrik sorununu yetersiz santrallere trilyonlar vererek mi çözecekler? Hayat pahalılığını TC'nin paketleriyle belirleyenler, milletin maaşını kuşa çeviren TC'nin icazeti olmadan maaşları nasıl yükseltecekler? Ekonomik gelişme diye kerhane patronlarının, doğa katliamcısı villa müteahhidlerinin, araba tüccarlarının, diploma tüccarlarının cebindeki parayı gösterenler, ekonomiyi nasıl düzletecekler?

- Ama, hükümete destek verirse...

- Bi sus be iki gözüm bi sus!

- E, susma diye kızıyordun?

- Tamam vazgeçtim! Sus ve düşün! Kahveni de soğutma. Haydi gene görüşürüz...

- Ama, hükümet... Ama CTP... Ama PTT... Ama Annan... Ama Sam Amcam... Aaa, gitti...

KSG Bulmaca Köşesi

Bu köşemizde kare bulmaca yerine, daha farklı bir zeka oyunu olan Suduko bulmacalarını yayınlıyoruz.

Her sayı kolay, orta derece ve zor olmak üzere üç farklı

Kolay Sudoku

			2	6			9	5
					8		6	
					9	4	2	
						7	4	3
		8		3		9		
6	7	3						
	4	2	9					
	3		8					
9	8		1	6				

Kolay Sudokunun Çözümü

4	3	5	2	6	1	7	8	9
9	7	2	4	5	8	6	3	1
1	8	6	3	7	9	2	4	5
2	5	8	1	9	4	3	7	6
6	1	9	7	3	2	8	5	4
3	4	7	5	8	6	1	9	2
8	2	4	9	1	3	5	6	7
7	6	1	8	4	5	9	2	3
5	9	3	6	2	7	4	1	8

seviyede sudoku bulmacasını ve

çözümünü bu köşemizde siz

okurlarımıza sunacağız.

Hepinize keyifli ve faydalı

bulmaca çözmeler...

Orta Sudoku

	9			5				2
		2		9		1		6
4		7	3					8
			2	3				
			8		7			
				4	6			
9					5	3		1
6		1		8		2		
5				7				4

Orta Sudokunun Çözümü

9	4	6	3	7	1	8	2	5
7	5	2	4	8	9	1	3	6
1	8	3	5	2	6	4	7	9
3	2	7	6	4	5	9	8	1
5	6	9	7	1	8	3	4	2
4	1	8	9	3	2	5	6	7
8	9	5	2	6	3	7	1	4
6	7	1	8	9	4	2	5	3
2	3	4	1	5	7	6	9	8

Sudoku Nasıl oynanır?

1 - Toplam 9x9=81 adet kareye 1'den 9'a kadar rakamlar yerleştireceksiniz.

2 - Her bir rakam her bir satırda sadece bir kez yer alabilir.

3 - Her bir rakam her bir sütunda sadece bir kez yer alabilir.

4 - Her bir rakam her bir alt karede (3x3'lük karede) sadece bir kez yer alabilir.

Zor Sudoku

				6	7	3		
6			4					9
				3	1			6
	4			9		5		
2	5						7	3
		7		1			6	
1			6	8				
4					9			5
	6	2	3					

Zor Sudokunun Çözümü

1	9	8	5	4	3	2	6	7
5	2	6	9	7	1	8	3	4
7	4	3	2	8	6	5	9	1
4	6	2	3	1	5	7	8	9
3	7	9	4	6	8	1	5	2
8	1	5	7	9	2	6	4	3
6	8	4	1	3	7	9	2	5
9	5	1	8	2	4	3	7	6
2	3	7	6	5	9	4	1	8

Görüş

Ali Yılmaz

Seni Pistlerde Görmek İsteriz Talat!..

En çok sevdiğim reklam bu aralar bu sevgili dostlarım...

Cem Yılmaz'ın o ilginç reklamı..

Çıkıp İstanbul'da yeni yapılan Grand Prix'de yarışıyorlar ve birbirlerine "sosyal mesajlar veriyorlar.."

Tabii bu işin espirisi; söylerken bile, aklıma getirince bile gülümsüyorum...

Bir de işin gerçeklik boyutu var...

Bildiğimiz gibi geçen gün bütün basın İstanbul'daydı, ilk kez düzenlenen Formula 1 yarışlarında markalar yine yarıştı...

Binlerce insan gelip izledi ve T.C.'ye yüklü miktarda para bırakıp gitti...

Öbür yandan KKTC'mizin biricik Cumhurbaşkanı Talat birinci gelen yarışmacıya ödülünü verdi ve aynen şu anons yapıldı: "KKTC Cumhurbaşkanı Mehmet Ali Talat..."

Hey yavrum hey...

Şu endama şu güzelliğe de bir bakın hele...

Talat elinde birincilik ödülüyle Massa isimli yarışmacıya gidip teslim ediyor...

Bu olay bütün Türkiye, Ülkemiz ve birçok büyük basın kuruluşuna manşetten giriyor...

Böyle büyük bir organizasyonda ilk kez "KKTC" ismi resmen kullanılıp Cumhurbaşkanı'nın adı geçiyor.." diye...

Şimdi olaya sıradan bir şekilde bakıldığı zaman bu

olayın "ambargolar kalkacak, daha rahat günlere erişeceğiz demek ki!" gibi bir bakış açısı gibi gelir sokaktaki adama...

Ama işin iç yüzü farklı bir boyuttadır...

Ambargoların kaldırılmasıyla gelinecek politika KKTC'nin tanıtılması politikası yani bölücülüğün kalıcılığı politikasıdır...

Bugün T.C. emperyalizmi KKTC yi tanıtmaya politikalarını ustaca yapıyor...

Öbür yandan Kıbrıs Cumhuriyeti (KC), KKTC'nin tanınmasına karşı çıkıyor ama öbür taraftan da adanın bölünmüş kalma siyasetlerine de aynı anda destek veriyor ve kendi burjuva çıkarları ve burjuva-emperyalist yapısı gereği bölünmüşlüğü ve ayrılışlığı daha da kalıcılaştırıyor...

CTP'nin duruşu ise malum yani "iki toplumlu, iki kesimli federal Kıbrıs garantörlükler altında Birleşik Kıbrıs" modelini uzun bir dönemden beri savunuyor..

Şimdi bu politikalarla bu modele bile ulaşamadığını ve ulaşamayacağını yani emperyalistlerle işbirliği yaparak veya sağda solda "KKTC reklamları" ile bir yere varamayacağını bir türlü anlamak istemiyor...

Yani ambargoların kaldırılması siyasetinin KC'yi masaya getirip federal yapıya evet dedirteceklerini savunuyorlar..

Bu siyaset de onları emperyalizmin kucağına doğru hızla sürüklemeye devam ediyor...

Peki günün sonunda ele geçen ne?

O yapılmak istenen federal model bile bu siyasetlerle mümkün değildir...

Çünkü ada emperyalizmin boyunduruğu altındadır...

BM, AB, Türkiye, Yunanistan, İngiltere ve KKTC ve KC burjuvaları...

Bunların çıkarlarını uzlaştırmak, karnını doymak, bunlarla zaman harcamak, süreci daha daha uzatacak olan etkenlerdir..

CTP bunu neden göremiyor veya neden görmek istemiyor?

Bu siyasetlerle mi o talep ettikleri "federal Kıbrıs"

modelini yaratacak CTP?

Burjuvalarla işbirliği yaparak mı bunu gerçekleştirecekler?

Mümkün değildir...

Mehmet Ali ve CTP bu yolu bu şekilde, burjuvalarla, emperyalistlerle işbirliği yaparak yürüdüğü sürece; süreç uzadıkça uzayacak...

KC burjuvaları ve KKTC burjuvaları'nın karnı doymak bilmez...

Birbirleri ile kavga etmek istemeyip, kavgasız da yapamazlar ve kendi burjuva çıkarları gereği emperyalistlerle işbirliğinden de pek de vazgeçmeyecekler...

Talat bunlarla değil ilerici, demokrat, devrimci kesimlerle işbirliği yapmalıdır eğer ki birleşik bir Ada yaratmak istediğinde ve amacındaysa...

Bunu yapmaktan kaçtığı sürece, bunu yapmadığı ve süreci bu F1 ödül mödül maskaralıklarıyla "don lastiği" gibi uzattığı sürece bu oyunlar oynamaya devam edecek...

KSP'nin siyaseti açıktır...

Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti...

Bu Cephe siyasetine CTP destek vermediği sürece (ki bu da muhtemelen CTP'nin bu siyasetleri ile daha çok uzun bir zaman alacak) barış süreci uzayacak...

İnönü meydanlarında toplanan binlerce insan F1'de Talat Massa'ya ödül versin diye toplanmadı...

İnsanlar barış, demokrasi ve insan hakları dedi meydanlarda...

Bugün Talat; T.C. nin ve bu tür organizasyonların birer "ödül vericisi" veya "KKTC reklamcısı" olmaya devam ettiği sürece zaman bu şekilde harcandığı sürece biz ülke halkı olarak, bu ülkenin emekçileri insanları olarak demokrasi namına, barış ve bağımsızlık uğruna avcumuzu havaya açmaya devam edeceğiz...

Gerçek olan budur...

Realite budur...

Barış ve sevgi dolu günleri görmek dileğiyle...

ANTI-EMPERYALİST MÜCADELE, CİDDİYET VE TUTARLILIK İSTER!

SAYFA 5'TEN DEVAM

KSP Gençlik Birimi'nin 1 Eylül'e dönük olarak sunduğu ortak basın bildirisi taslağı:

KAN, VAHŞET VE BARBARLIK DÜZENİNDE DÜNYA BARIŞ GÜNÜ!

Emperyalizmin dünyayı kana, vahşete, barbarlık ve sömürüye boğduğu yoğun bir süreçten geçmekteyiz.

Can çekişen kapitalizm, içinde bulunduğu çıkmazlar ve krizlerden, paylaşılmış dünyayı yeniden paylaşmak için savaşlar çıkararak kurtulmaya çalışıyor.

Emperyalistlerin savaş çıkartmak için bahanesi çok!

Kimyasal silah üretildiği iddiasıyla Irak'ı işgal eden ancak aynı zamanda batağa da saplanan emperyalizm, aynı şekilde iki İsraili askerinin kaçırılmasını bahane göstererek Lübnan'da taş üstünde taş koymadı!

Bunlar emperyalizmin ne ilk ne de son barbarlıklarıdır!

Tarihimiz, emperyalizmin çıkarttığı birçok bölgesel savaş ve iki tane dünya savaşıyla kan içinde bırakılmıştır!

Emperyalist vahşet, bugün de

dünyayı büyük bir kaosa sürüklemeye devam etmektedir.

Genişletilmiş Ortadoğu Projesi adlı emperyalist planın parçaları bir bir yerine oturtulmaktadır!

Dünya halkları baskı, sömürü ve katliam üçgeni içine hapsedilmişlerdir!

İşte böylesi bir uluslararası ortamda, 1 Eylül Dünya Barış Günü'nü kutluyoruz!

Buna kutlamak denirse tabii!

Dünyanın her yanının yangın yerine döndüğü bir ortamda, 1 Eylül Dünya Barış Günü'nün hakkı, ancak haksız savaşlara ve sömürüye karşı mücadelenin yükseltilmesi ile verilebilir.

1 Eylül Dünya Barış Günü'nün hakkı, sadece barbarlığın gözler önüne serildiği savaş ortamlarında anti-emperyalist kesilerek değil, emperyalizmin savaş da dahil tüm yönetme ve egemenlik metotlarının teşhir ve bertaraf edilmesi ile verilebilir!

Kıbrıs'ta hala daha bir barışa ulaşamamanın nedeni, burnumuzun dibinde Irak'ı ve Lübnan'ı kana bulayan ve belki de Suriye ve İran'ı da kana bulayacak olan emperyalistlerin Kıbrıs

üzerindeki egemenliğine son verme mücadelesine girişilmemesidir.

Emperyalist devletlerin kuklası olan BM'nin, dünyadaki yıkımlardan en az ABD emperyalizmi kadar sorumlu olan AB emperyalizminin, barbar cinayet şebekesi NATO'nun askerleri olan TC ve Yunanistan'ın ve de ülkemizde kimyasal silahlarla donatılmış üslere sahip olan İngiltere'nin bizlere verebileceği bir barışın olmadığı,

Bu devletlerin halkların çıkarına bir barışı elde edemeyeceğinin, onların ancak sorun çıkartıp bu sorun üzerinden beslenebilecekleri, bizlere göre 1 Eylül mitinginin düzenlendiği meydanlardan haykırılmak durumundadır.

Barış ve insan hakları havarisi ilan edilen BM, AB, ABD gibi kurumların egemenlikleri reddedilmeli, onların gerçek vahşi ve barbar yüzleri teşhir edilmelidir!

Ülkemizi üs ve silah deposu haline getiren tüm yabancı üs ve askerlerin reddi temelinde bir mücadele yükseltilmediği takdirde, ne adımıza kalıcı bir barış ve halkların kardeşçe, gönüllü işbirliği

temelinde ilerlemesi mümkün olabilecektir, ne de insanlık onurumuzla oynanarak Kıbrıs'ın emperyalist politikalar ve savaşlar için bir sıçrama tahtası ve bir uçak gemisi olarak kullanılmasına son verilebilecektir!

1 Eylül'ün hakkı, emperyalistlerin tamamına, ve savaş da dahil tüm politikalarına kararlı, ilkel bir karşı duruşla, işçi sınıfımız başta olmak üzere emekçi halkımızı da bu temelde örgütlemek suretiyle verilebilecektir!

Kahrolsun emperyalist savaş yapıcılar!

Kahrolsun barbar savaş örgütü NATO!

Kahrolsun ülkemizi sömüren, işgal altında tutan ve Ortadoğu halklarına ülkemizi de kullanarak bomba yağdıran emperyalist devletler!

Kahrolsun insanlığı ayaklar altına alanların iktidarı!

Kahrolsun emperyalistlerle kol kola yürüyenler!

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

Yaşasın halkların kardeşliği!

Yaşasın anti-emperyalizm!

Yaşasın devrim ve sosyalizm!

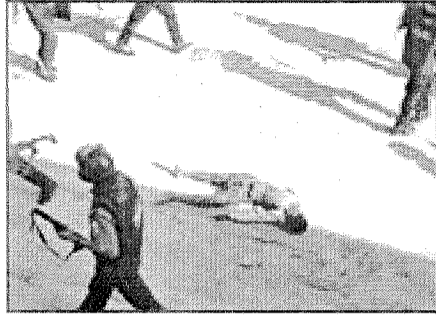
Bangladeş'te Polis Saldırısı

Bangladeş'te polisin göstericiler üzerine ateş etmesi sonucu en az 4 kişi öldü. medyadan verilen haberlere göre Bangladeş'in kuzeybatısındaki Phulbari kasabesindeki gösterilerde 50 kişinin de yaralandığı bildirilmektedir.

Binlerce Bangladeşli Britanyalı Asya Enerji (Asia Energy) firması tarafından hayata geçirilmesi planlanan kömür ocakları projesini protesto etmekteydiler.

Göstericiler, binlerce aileyi yerlerinden edeceği ve doğayı telef edeceğinden bu projenin gerçekleşmesini istemiyorlar.

Asya Enerji'nin Londra merkezinden bu konuda bir açıklama gelmezken proje hakkında verilen bilgilere göre 100'den fazla köyün

boşaltılmasıyla 40 binden fazla kişinin evlerinden edilmesi, tarıma elverişli toprakların terk edilmesi gerekmektedir.

Halen hükümetten son imzanın beklendiği bir durumda polisin göstericiler üzerine ateş etmesi yaklaşık 50 gözyaşartıcı gaz kullanması aslında Asya Enerji'ye hükümetin yeşil ışığı yakmış olduğunu göstermektedir.

Kıvrak Amerika

Amerika Birleşik Devletleri diğer ülkelerin yasalarıyla alay edercesine kendi bildiğini yapmaktan çekinmemektedir; Venezuela gümrüklerinin denetimini atlayarak gıda ve askeri malzemelerini Büyükelçiliği Kargosu adı altında geçirmeye çalışmaktadır.

Venezuela İçişleri Bakanlığı'ndan yapılan açıklamada bu yolla ABD venezuela Büyükelçiliği adına askeri uçak malzemesi ve tavuk eti taşıyan kargonun Carakas havaalanına geldiğini bildirildi.

ABD'den Venezuela'daki büyükelçiliğine gelen 20 koli Carakas havaalanında yoklamaya alınınca sadece 4 tanesinin elçilik için gerekli malzeme ihtiva ettiği geri

kalanların ise tavuk eti ve askeri uçak malzemesi ihtiva ettiği öğrenildi. Bilhassa da tavuk etinin sıhhi sebeplerden dolayı kontrollerine önem verildiği bir dönemde kontrollerden geçirilmeden Venezuela'ya getirilmek istenmesini kınayan Venezuela İçişleri Bakanlığı ayrıca askeri uçak malzemesi olarak ise kendilerinin ABD'den istediklerinden farklı olarak bu kargoda patlatıcı sigorta, roket motoru ve kerpeten gibi maddeler bulunduğunu açıkladı.

Tüm bunlara karşı ABD'den ise "Venezuela sol hükümetinin tavrının gözlemlenmeye alındığı" açıklaması yanında büyük bir pişkinlikle kolilerin "Venezuela elçiliği için gönderildiği ve sakıncalı olmadığı" açıklaması geldi.

Detroit Öğretmenleri Grevde

Pazar gün Detroit öğretmenleri yaptıkları toplantıyla Pazartesi gün greve enme kararı aldılar. En son 7 yıl önce 1999 yılında greve gitmişlerdi.

7 binden fazla öğretmen ve çalışanın grev kararı için Detroit Öğretmenler Federasyonu'nun grev çağrısına gerek duyulmadan binlerce öğretmenin toplantıya katılması ve onayı ile alındı.

Detroit yönetimi ücretlerde ve yardımlarda kesintiye giderek toplam yüzde 15 kesinti ile iş saatlerinde artırıma gitmek istiyor.

Detroit yönetiminin bütçe açığını öğretmenlerden ve eğitimde çalışanlardan kapamayı planlamasına izin vermeyeceklerinin sinyalini veren öğretmenleri ciddi günler beklemektedir. Medya, politikacılar ve mahkemeler de birlikte hareket ederek grevcilere cephe alacakları bilhassa da kamu çalışanlarının grev yapmasına yasak getiren yasanın mevcut olduğu bu devlette öğretmenlerin haklarına sahip çıkmaları zorlaştırılmaktadır. Nitekim hem bir önceki belediye başkanı hem de hale hazırdaki belediye başkanı bu

grevin kendi bölgeleri için eğitim sistemini mahvetmeye yönelik olduğunun propagandasını yapmaya başladılar. Aynı zamanda okul yönetimleri mahkemeye başvuracaklarını açıkladılar. Yasalara göre kamu çalışanlarına getirilen grev yasağı doğrultusunda grevdeki her öğretmen her gün için günlükleri miktarında sendika ise 5 bin dolar cezaya çarptırılabilir.

Öğretmenler kendilerini diğer işçi ve emekçilerden uzaklaştırmadan grevlerinin sadece ekonomik değil siyasi yönünü de ortaya koymak zorundadır. İşçi ve emekçilerin de öğretmenlerin grevi için kitlesel gösteriler ve destek grevlerine gitmeleri için öğretmenlerin çalışmalarını ne derece başarılı yürüteceği bu grevin de başarısının belirleyicisi olacaktır.

Hindistan'da Grevler

Hindistan'ın bazı bölgelerinde çalışanlar için devlet tarafından belirlenmiş bir asgari ücretin dahi uygulanmaya konmayışı bilhassa da 'ileri' ülke burjuvaları için kaçınılmaz fırsatların başında gelmektedir. İşçiler hiçbir iş ve yaşam güvencesi sağlanmadan katmerli bir şekilde sömürülmektedirler.

Geçtiğimiz hafta Nagaluppapadu bölgesindeki 5 tuz üretim şirketi işçileri asgari ücret belirlenmesi talebiyle greve gittiler. İşçilere göre tuz üretim şirketleri senelerdir erkek çalışanlara 60 rupi 1 sterlin 100 peni olduğuna göre 68 peni, yarım sterlinden biraz fazla, kadın çalışanlara da 40 rupi yani 45 peni yaklaşık yarım sterlin gündelik vermektedirler. Artış olarak gündelik 5 rupilik bir artışı öngörmeleri işçilerin greve gitmelerine yol açtı. Kaldı ki devletin belirlediği asgari ücret 96 rupi, bir sterlin ve 9 penidir.

Devlet tarafından 5 ay önce yaptırılan anketlerde bu durum tesbit edildiği halde gerekli tedbir alınmadı zaten amasını beklemek saflık olurdu

aslında...

Diğer taraftan Delhi hayvanatbahçesi çalışanları da 24 Ağustos günü 24 saatlik bir grev yaptılar. Hükümetin hayvanatbahçesi yönetimine daha fazla otorite vermesinin protesto edilmesini içeren grevde çalışanlar bu durumun kendileri için işten atılmaları beraberinde getireceğinden endişe ettiklerini açıkladılar. Hale hazırda yönetim 350 çalışandan 175'ini çalıştırmakta geriye kalanların işine son vermiştir. Yönetim aynı zamanda işten çıkarmaları bir tehdit unsuru olarak kullanarak işten atmadığı işçilerin iş saatlerini uzatmakta, ücretlerini de düşürmektedir. Grevdeki işçiler grevin hayvanlar için iyi olmadığını bilincinde oldukları yanında yönetimin kendilerine başka seçenek bırakmadığını da vurguladılar.

Aynı şekilde Hindistan'ın güney devletlerinden olan Tamil Nadu'da inşaat işçileri de bir gösteri düzenlediler geçtiğimiz günlerde. Aynı gün bu devlete komşu Pondicherry devletinde de inşaat işçileri Çalışma Komiseri'ne bir dilekçe verdiler. İnşaat işçileri tüm çalışma kollarında çalışma koşullarının standart olmasını, emeklilik maaşının aylık bin rupi yani 22 Amerikan doları olmasını, sağlık sigortası kapsamına alınmalarını ve kalifiyesiz işçilerin de korunmasını istediler.

Çalışanların sömürülmesine dayalı sistemin sürdüğü tüm ülkelerde olduğu gibi Hindistan'ın her tarafında da bunlar gibi sömürüye karşı hareketler sürmektedir.

OKUYUCU MEKTUBU

Çağdaş Öğüç

Vatandaş Size Daha Ne Kadar Güvенеcek?

Uzun bir süredir Kuzey Kıbrıs hükümeti, kendi içinde sorunlar yaşamaktadır. Bu sorunlar ışığında da bir kaç kez kopma noktasına gelmiş fakat sonradan bazı konularda anlaşmalarını ve hükümetin dağılmayacağı konusunda bazı açıklamalar yapmışlardır.

Öncelikle bu krizlerin ne zaman ön plana çıkıldığına bakılması gerekir. Geçtiğimiz aylarda yapılan belediye seçimlerinde, geçen dönem başkan olan CTP adayı Kutlay Erk tekrardan aday olmuş ve ona karşı olarak DP'de Cemal Bulutoğulları'nı aday olarak göstermişti. Zaten her şey de bu dönemden sonra başladı...

Seçim propagandaları döneminde, CTP ve DP arasında büyük tartışmalar çıkmış, DP adayı Bulutoğulları, CTP aleyhine bazı propagandalarda bulunmuş, gazetelere, televizyonlara, CTP adayı Erk aleyhine bir çok reklamlar vermiş ve onu sert bir dille eleştirmişti. Seçim sonuçlarında, DP adayı Bulutoğulları, seçimi az bir oy farkı ile kazanmış, ve zaten bu dönemden sonra CTP ve DP hükümeti arasındaki sınırlar gerilmeye başlamıştı. Tüm bunlar neticesinde bir kaç kez kopma noktasına gelen hükümet, ilişkilerini bazı noktalarda anlaşmalarını öne sürerek kurtardılar...

Ve yine bugünlerde gündemimizi hükümetin kopup kopmayacağı ile ilgili haberler meşgul etmeye başladı...

Fakat, acaba her şey bu kadar basit mi? Yani her şey sadece seçimler döneminde iki parti arasındaki tartışmaların artması ve bunların sonucunda, hükümetin kopma noktasına gelmesi mi? Yoksa bunların arkasında başka olaylar mı yatmakta?..

Esasta iki parti arasında pek bir fark bulunmamasına rağmen, ideoloji olarak birbirlerinden farkları olduğunu söyleyen ve kendilerine "sol" ve "sağ" diyen iki parti bir hükümet kurdular ve önceleri UBP'nin sürdürdüğü ve CTP'nin ağır bir dille eleştirdiği "statüko"yu devraldılar ve bu hükümeti bugüne dek getirdiler...

Peki ama gerçekte aralarında fark olmayan bu iki partinin hükümeti niye bir anda dağılma noktasına gelsin ki? Ya da niye bu sorunu çözemesinler ki?..

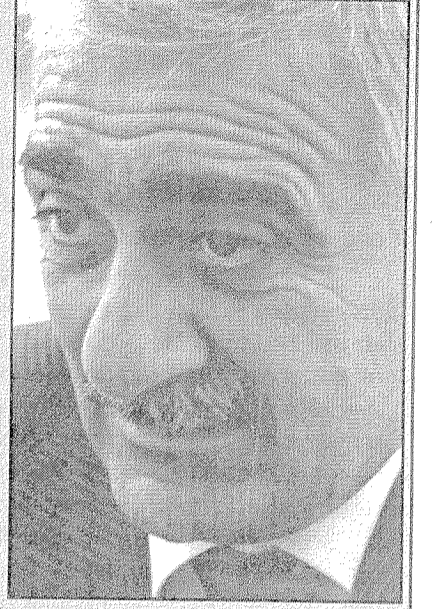
Tüm bunlar ışığında DP milletvekili Mustafa Arabacıoğlu, geçtiğimiz günlerde, yapılan toplantıdan sonra, basına bir açıklamada bulundu ve açıklamasında "Hükümet kopacaksa bir an önce kopsun. Devam ederse de etsin. Ben artık seçmenlerden, vatandaşlardan utanır oldum" dedi...

Peki ama sayın Arabacıoğlu, vatandaşa, ve kendilerini sadece seçimlerde önemsenecek halk topluluğu olan vatandaşa, bunca zaman yalanlar, palavralar okurken utanmıyordun da şimdi hükümetin meselelerini açıklamaktan mı utanıyorsun? -Ki bu meselelerin özünün ne kadar

doğru olduğundan da şüphe duymamak içten değil ya, bu da başka mesele...

Sizlerin yapıp yapabileceği başka şey yoktur. Sizler ancak "Türkiye ve dolaylı olarak ABD" yönetiminde bir hükümeti yönetebilen (eğer yönetmek denirse?!), bir hükümetten başka bir şey değilsiniz...

Sizler Kıbrıs halkını çok iyi bir şekilde apolitik yaptınız, ancak haklar aynı daha önce olduğu gibi, bu apolitiklik uykusundan uyanacak ve sizin de diğerleri gibi sonunuz gelecektir. Ancak bu defa geçen defa olduğu gibi, yine sizin ve sizin gibi hükümetler başımıza gelemeyecek. Elbet Kıbrıs halkı bu apolitiklik uykusundan uyanacak ve size bunların hesabını sormasını iyi bilecektir. Bunun başka yolu yoktur!..

Din Kurslarına Özel Yasa...

Evet en kullanışlı aletimiz din diye sözlere başlıyoruz...

Neden diyeceksiniz?

Nedeni geçen gün Eğitim Bakanı Canan Öztoprak'ın yaptığı ilginç bir açıklamadan kaynaklanıyor...

Öztoprak son günlerde ülkemizde gündemde olan din kursları ile ilgili yaptığı açıklamada bu tür kursların 30 yıldır mevcut olduğunu anımsatarak, din eğitimine bundan sonra daha hassas yaklaşacaklarını ve daha fazla sağduyu ile işi ele alacaklarından bahsetti..

Canan Öztoprak, "Kur'an kursları" konusunda radikal

önlemlerle sorunun çözülemeyeceğini ve okullarda din eğitiminin verilmesi gerektiğinden bahsetti...

Geçmiş 30 yıldan bahseden Öztoprak yani kısaca 1974 sonrası dönemden bahseden Öztoprak acaba 1974 öncesi ve halen daha bugün bile bu ülkede din eğitimi veya din kursları verildiğinden birhaber mi?

Yasaları bile değiştirmekten bahsediyor Öztoprak...

İyi güzel de neden?

Yasaları din eğitimine uyarlamak; yani bilimsel, araştırmacı ve ezberci mantıktan uzak eğitim tarzına uyarlamak acaba bu din kursu veya eğitimi denilen olguya bir kılıf takmak değil midir?

Din ayrıklığı veya farklılığı olgusu bugün ülkemiz bölünmüşlüğü'nün sebeplerinden bir tanesidir...

Adamızın bölünmüşlüğü'nün sebeplerinden bir tanesi olan bu olguyu daha da körüklemenin kime ne faydası var?

Bu gibi yasalarla bir yere varmak, adamızda barışı sağlamak ve gençlerimizin önünü demokrasi mücadelesine doğru

yönelmek acaba mümkün müdür?

Neden gençlerimizi bilimsel temelde araştırmak yerine, barışı aşılacak yerine, ortak dayanışma içerisinde hareket etmek yerine mevcut olan din kurslarını yasallaştıralım veya mevcut olan din eğitimine daha fazla destek olup güçlendirelim?

KKTC makamları kuzeyden KC yetkilileri de güneyden dine dayalı eğitim veriyor. Kiliseler ve Camii'ler sabah akşam halkların arasında bölücülük yaratan fetvalar veriyor...

Öztoprak da bir taraftan halen daha dini daha da fazla yasallaştırmaktan bahsediyor..

Canan Öztoprak bu din konusunda yapıcı olmak istiyorsa din kurslarına ve eğitimine gerekli olan en sağlam reformu adamızı bölen ve bunu körükleyen güçlerin yarattığı veya güç aldığı bütün gerici eğitim kurslarını ve derslerini olabildiğince kısıtlayarak ve insanlara doğruyu, bilimsel olanı göstererek yapabilir...

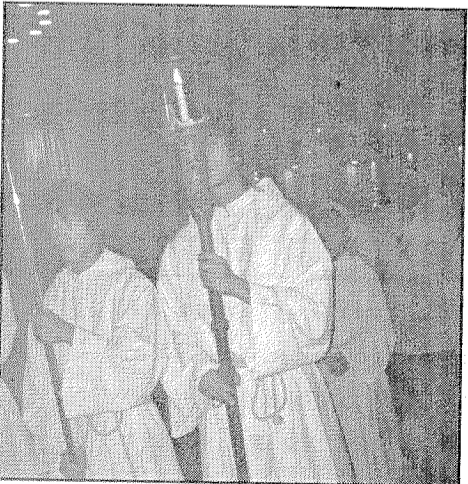
İnsanların inançları elbette ki değerlidir. Ama inanılan şeylerin ülkemizi birleştiren ve demokrasi

getirici olan bir çizgiye doğru hızla ilerlemesi ve güçlenmesi gerekir.

Canan Öztoprak bu sorunu çözmek istiyorsa bunu gerçekleştirmelidir..

Bu soruna Canan Öztoprak'tan dini daha fazla yasallaştırmak ve özel yasa çıkartmak yerine daha da mantıklı bir çizgide çözüm getirmesini ve bu konuda ilerici, demokrat güçlerle işbirliği yaparak bir çözüm getirmesini talep ediyor bu olayların peşini bırakmayacağımızın da kesinlikle altını çiziyoruz...

BMBP SEÇİMİNİ LİDERLİKLERDEN YANA DEĞİL HALKTAN YANA YAPMALI!

Bu Memleket Bizim Platformu BM'in Barış Günü olarak ilan ettiği 1 Eylül'ü kutluyor. Bu amaçla bir de basın bildirisi yayınladı.

Son günlerde İsrail-Lübnan savaşı dolayısıyla Ada'mızda bir dizi örgüt ve partilerden savaşı kınayan mesajlar okuduk. BM'in ve diğer emperyalistlerin açık bir şekilde bu emperyalist savaşı durdurmadaki basiretsizlikleri tüm bu sisteme karşı tarafsız durmayı tercih edenleri dahi bir şeyler söyleme mecburiyetinde bıraktı. Bu savaş sırasında, dünya çapındaki kendilerini barış ve özgürlük sembolü olarak insanları aldatmakta ustalaşmış tüm kuruluş ve örgütlerin boyasının meydana çıkması karşısında ülkemizdeki bu örgüt ve kuruluşlara göbekten bağlı kesimleri dahi ister istemez bazı görüşler belirtmek adına bildiri yayınlamak durumunda bıraktı. İşte altta okuyacağınız BMBP basın bildirisi de bu 'modaya' uymanın, gereğini yerine getirmenin bir ürününden başka bir şey olmasa gerek. Çünkü emperyalizmin tüm bu üstte anlatılan yüzünü gördüğünü iddia eden BMBP'nin Kıbrıs meselesinin çözümü sorununa getirdiği açıklama

"Kıbrıs bir barış adası olmalıdır. Gerçek barışı getirecek olan adada yaşayan halklardır. Siyasi liderlikleri adaya barış getirmek için sorumlu davranmaları, ortamı gerginleştirmeden uzaklaşarak, silahlardan ve tüm yabancı askeri üstlerden arınmış, bağımsız Birleşik Federal Kıbrıs hedefine ulaşmak için sonuç alınıncaya kadar görüşmelere başlamaları için çağrı yapar, bu doğrultuda Kıbrısın kuzeyinde ve güneyinde yer alan tüm örgütleri ortak mücadeleye çağırırız."

ile başka türlü düşünmemize imkan yoktur.

BM, AB ve tüm emperyalistlerin halkları birbirine kırdırttığını ilan eden BMBP bu emperyalist kuruluşlara bağlı liderliklerin görüşmeleri üzerinden bir barışın gelmesini yinelemekle emperyalistlere karşı ettiği laflarla halkları aldatmaktan öte bir şey ifade etmiyor. BMBP emperyalizmin gerçek yüzünü gördüğünü iddia ediyorsa emperyalizme bağlı liderliklerin görüşmeleri üzerinden bir netice alınamayacağını tam tersi Kıbrıs halklarının bu liderliklere ve emperyalistlere karşı birlikte mücadelesiyle Kıbrıs sorununun çözüme ulaşabileceğini ilan etmelidir.

BMBP BASIN BİLDİRİSİ

Bir Eylül Dünya Barış günü bu yıl dünyamızın içinde bulunduğu savaş ortamı dolayısıyla çok daha büyük bir önem arz etmektedir.

II. Dünya savaşı sonrası bir daha savaş olmasını engellemek için kurulan BM, dünya barışını koruyamaz duruma gelmiştir. Emperyalizm bitmez tükenmez doyumsuzluğunu gidermek için oluşturmaya çalıştığı küresel sisteme mazlum insanların, ulusların kanını, gözyaşını akıtmakta tereddüt etmemektedirler. Başta ABD, AB gibi emperyalist güçler türlü bahaneler ve türlü yöntemlerle çıkar uğruna savaşı sürekli kışkırtmakta bölgesel ve dünya barışını yok etmektedirler. Bu güçler kendi yarattıkları hukuğun gücünü dahi hiçe saymaktadırlar. Emperyalistler halkları birbirine kırdırmakta, Irak'ı, Lübnan'ı, Afganistan'ı kan gölüne çevirmektedirler. II. Dünya savaşını başlatan Hitlerin nerde bir alman

varsa oraya müdahale hakkım vardır felsefesini emperyalist güçler bugün her ülkeye demokrasi götürüleceğim bahanesiyle ve tutuculuğu, aşırılığı da gerekçe göstererek savaş hakkını meşrulaştırmaya çalışmaktadırlar. Acımasızca yürüttükleri bu küresel siyasetle bütün dünyayı kan gölüne çevirmişlerdir. Dünyanın petrol rezervleri yönünden en zengin alanları bulunan ortadoğuda katliam işlemektedirler. İsrail işlediği büyük suçu kılını kıpırtmadan seyredenler dünya tarihine bir karanlık sayfa daha açmışlardır.

Kıbrısta yaşayan halkalar yıllardır acılar, göçler, savaşlar yaşamış emperyalizmin türlü oyunlarının tanığı olmuştur. Ülkemizde siyasi bir çözümle huzur ve barışın gelmesi şarttır. Bölge barışının sağlanması dünya barışına hizmet edecektir. Adadaki barışın temeline dinamit koyan emperyalist devletler artık ellerini Kıbrıs'tan çekmelidir. Kıbrısta oyun oynamaktan vazgeçmelidir.

İstenirse bir günde adada çözüm üretileceğini biliyoruz. Kıbrıslılar da bu oyunun oynanmasına mücadele etmemelidir.

Kıbrıs bir barış adası olmalıdır. Gerçek barışı getirecek olan adada yaşayan halklardır. Siyasi liderlikleri adaya barış getirmek için sorumlu davranmaları, ortamı gerginleştirmeden uzaklaşarak, silahlardan ve tüm yabancı askeri üstlerden arınmış, bağımsız Birleşik Federal Kıbrıs hedefine ulaşmak için sonuç alınıncaya kadar görüşmelere başlamaları için çağrı yapar, bu doğrultuda Kıbrısın kuzeyinde ve güneyinde yer alan tüm örgütleri ortak mücadeleye çağırırız.

Kıbrısta yaşayan tüm insanlar olarak dünyanın barışa çok ihtiyacı olduğuna, barışın yüksek bir erdem olduğuna inanan BMBP savaşları ve emperyalist çıkarlar uğruna yürütülen acımasız saldırıları şiddetle kınarız.

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçekek Gazetesi Abonelik Formu

İsim-Soyisim:

Adres:

Yaş:

Öğrenim Durumu:

Meslek:

Telefon Numarası:

Bilgi için Abone Sorumlusu Canan Onurer Tel No: 0542 859 3510

İstenilen
Abonelik Süresi

- 13 Sayı (13 YTL.)
 26 Sayı (26YTL.)
 52 Sayı (52YTL.)

Tarih:

Abonenin İmzası:

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net>

Sahibi: Kıvılcım LTD.

Posta Adresi: Şht. Sıtkı Hasan Sok.

No:5 Kızılbaş Lefkoşa Kıbrıs

Tel: 0392 22 70 680

Fax: 0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.

Adres: Cengizhan Sok. No:7

K.Çiftlik Lefkoşa Kıbrıs

Tel: 0392 22 74 872

E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net